

Sygn. akt V KK 340/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Edward Matwijów

Protokolant Joanna Sałachewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz - Śliwy
w sprawie J. W.

o wydanie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 11 grudnia 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G.

z dnia 9 marca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w punktach drugim i szóstym i w
tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w G.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 marca 2012r. objęto sześć skazań J. W., uznając, że cztery z wyroków skazujących dotyczą przestępstw pozostających w zbiegu realnym i w miejsce zbiegających się kar jednostkowych orzeczono karę łączną w wysokości 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2. wyroku), a nadto, iż dwa pozostałe skazania dotyczą przestępstw pozostających w odrębnym zbiegu realnym, za które orzeczono karę łączną w wysokości 7 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 3. wyroku). Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej określonej w pkt 2. zaliczono okresy odbywania kar orzeczonych wyrokami, z których kary podlegały połączeniu (pkt 6.). W pozostałych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku Sąd Rejonowy orzekł o rozwiązaniu kary łącznej orzeczonej w jednym z wyroków (pkt 1.), orzekł o odrębnym wykonaniu wyroków w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym (pkt 4.), o umorzeniu postępowania w zakresie uprzednio wydanego wyroku łącznego (pkt 5.) oraz o obciążeniu Skarbu Państwa kosztami tego postępowania (pkt 7.).

Wyrok łączny Sądu Rejonowego z dnia 9 marca 2012r. nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 17 marca 2012r.

W dniu 31 sierpnia 2012r., na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Prokurator Generalny wniósł kasację od tego wyroku na niekorzyść J. W., z zachowaniem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k. Zaskarżył on wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięć zawartych w punktach drugim i szóstym.

Podniósł w kasacji zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 410 k.p.k., polegającego na błędnym przyjęciu przez Sąd Rejonowy, iż czyn, za który skazano J. W. w sprawie tego Sądu o sygn. VI K 799/05 został popełniony w dniu 22 października 2002r., co skutkowało naruszeniem przepisu art. 85 k.k., poprzez połączenie w punkcie 2 wyroku łącznego kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie VI K 799/05 z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami w sprawach II K 234/03, II K 147/04 oraz II K 644/03, podczas gdy czyn będący przedmiotem rozpoznania w sprawie VI K 799/05 został popełniony w dniu 22 października 2005r., a więc po zapadnięciu pierwszego z podlegających łączeniu wyroków.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego była w pełni zasadna.

Sąd Rejonowy, jak wynika z zapisu protokołu rozprawy z dnia 9 marca 2012r. (k.49c), dysponował aktami sprawy VI K 799/05. Pomimo tego błędnie jednak w komparycji wyroku łącznego wpisał datę czynu, za który J. W. skazany został wyrokiem z dnia 30 stycznia 2006r. zapadłym w sprawie VI K 799/05. Czyn z art. 288 § 1 k.k., za który wówczas J. W. został skazany, popełniony został nie w dniu 22 października 2002r., a w dniu 22 października 2005r. (k.60). Przyjęcie tak błędnej daty, niewątpliwie rażąco naruszało przepis art. 410 k.p.k., a także prawo materialne – art. 85 k.k., określający przesłanki realnego zbiegu przestępstw, a w konsekwencji i kary łącznej. Naruszenia te miały oczywisty i istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku łącznego.

Pierwszy z wyroków, którego dotyczył punkt drugi wyroku łącznego, wydany został przez Sąd Rejonowy w dniu 31 maja 2004r., sygn. II K 234/03. Tym samym, czyn popełniony w dniu 22 października 2005r. nie mógł pozostawać w realnym zbiegu ani z czynami, za które skazano J. W. wyrokiem z dnia 31 maja 2004r., ani z pozostałymi czynami pozostającymi w tym zbiegu realnym.

Implikacją przedstawionego stanu rzeczy musiało być uchylenie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. w zaskarżonej części, gdyż kara orzeczona wyrokiem zapadłym w sprawie VI K 799/05 nie mogła być objęta karą łączną z karami zapadłymi w sprawach II K 234/03, II K 147/04 i II K 644/03, jak i odbycie kary zastępczej nie mogło też być zaliczone na poczet tej kary łącznej (pkt 6.).

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy zobowiązany będzie do prawidłowego, wynikającego z materiału dowodowego, określenia przesłanek przewidzianych w art. 85 k.k. i należytego orzeczenia o karze łącznej wraz z zaliczeniem okresów kar odbytych.

Na marginesie dodać można, iż zbędne było odrębne orzekanie w wyroku łącznym o umorzeniu postępowania w odniesieniu do uprzednio wydanego wyroku łącznego (pkt 5.), skoro moc on utracił już na podstawie samego prawa – art. 575 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.

SSN Roman Sądej

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Edward Matwijów